

Ajuntament de Montgat

PLE ORDINARI DE L'AJUNTAMENT DE MONTGAT DE DATA 31 DE MAIG DE 2018.

11.- MOCIÓ DELS GRUPS MUNICIPALS D'ICV, ERC-AM, PRE-AR, MES, PDeCAT/UNIÓ, PSC-CP I C'S, SOBRE LA SENTÈNCIA DEL CAS DE "LA MANADA".-

La sentència del dia 26 d'abril sobre la violació grupal durant les festes de San Fermín del 2016, ha significat un punt d'inflexió en el sentir social, que ha expressat massivament la seva indignació, ràbia i rebuig social. Milers de persones encapçalades pel moviment feminista, han alçat la veu contra la responsabilitat dels agressors en els fets, la de la societat que banalitzava i legitima les violències, la de l'Estat que no mostra suficient voluntat política ni esforç pressupostari i la del sistema judicial en l'abordatge de les violències envers les dones.

El sentència de la Manada és representativa d'un sistema de justícia patriarcal que degut a la manca de perspectiva de gènere ha negat l'existència d'intimidació i ha condemnat per abús enlloc de per agressió, amb les conseqüències que se'n deriven tant per la víctima com a nivell de penal. El missatge que transmet la sentència a la societat és de que si aquella situació no és una agressió, molt poques ho seran considerades. Recentment s'hauria divulgat que una incidència tècnica en el sistema informàtic del Tribunal hauria permès que es filtressin les dades de la jove, incomplint el seu deure de protecció de la seva intimitat i seguretat.

Esperem que els anunciats recursos tant de la Fiscalia com de l'acusació particular permeti que instàncies superiors revoquin la sentència en el sentit d'apreciar que hi va haver intimidació i que per tant es tractava d'una agressió enlloc d'un abús, criteri que han recolzat abundants veus expertes del món jurídic.

La sentència de La Manada marca un precedent d'impunitat als violadors per violar. L'imaginari popular ha expressat ben clar que cal canviar aquesta sentència. La Fiscalia de Navarra en el recurs, presentat al Tribunal Suprem, precisen que fan el recurs per "infracció de la llei". La Fiscalia manté que la "consideració inicial dels fets són constitutius de un delictes d'agressió sexual (violació) i no només d'abús sexual".

Aquest cas paradigmàtic des del 2016 ha donat lloc a grans mobilitzacions en solidaritat amb la jove i per denunciar que les violències sexuals formen part de les violències masclistes i són presents en la nostra quotidianitat. El "NO és NO" ha deixat pas al "Només Sí és Sí" o "CAL un SÍ" i ha generat la creació per part de col·lectius feministes de protocols de resposta en cas d'agressió en festes i barris per assolir unes "festes lliures de violències masclistes". Alguns Ajuntaments han donat suport a aquesta iniciativa, creant protocols propis per als esdeveniments festius incentivant la formació i adhesió del gremi del lleure nocturn.

El Conveni del Consell d'Europa sobre la prevenció i lluita contra la violència envers les dones i la violència domèstica (Conveni d'Istanbul, 2011) que ens és d'aplicació vinculant des del 2014, en el seu article 5 esmenta la obligació dels estats i totes les administracions que en depenen, d'adoptar tots les mesures legislatives i d'altres tipus per actuar amb la diligència deguda per prevenir, investigar, castigar i concedir una indemnització pels actes de violència definits en aquell Conveni. Si l'Estat no actua en clau proactiva i no desplega la diligència deguda per prevenir les violències masclistes, incloses les sexuals, podria arribar a ser considerat responsable dels actes comesos per particulars.

Per la seva banda, les Nacions Unides, en la seva Declaració sobre l'eliminació de la violència contra la dona de 1993, especifica que "una de les formes de violència física, sexual o psicològica és aquella perpetrada o tolerada per l'Estat".

Així doncs, segons les obligacions internacionals assumides per l'Estat espanyol, les institucions i la judicatura en particular, tenen el deure de protegir, investigar, sancionar i rescabalar les dones que

denuncien violències masclistes, incloses les sexuals. L'incompliment de l'obligació bàsica d'assegurar els dret de les dones a viure sense violències és violència institucional.

És per tot això que proposem al Ple Municipal l'adopció dels següents

ACORDS:

Primer.- Donar suport a la revisió de la sentència per a que tingui en compte l'existència d'intimidació i per tant l'existència d'agressió enlloc d'abús.

Segon.- Denunciar qualsevol desprotecció de la seguretat i de la intimitat de la jove que suposi la seva victimització secundària.

Tercer.- Atorgar reconeixement i suport a la tasca del moviment de dones i feminista per erradicar les violències masclistes, la desigualtat i la dominació dels homes sobre les dones.

Quart. Donar suport i facilitar recursos a les dones del seu municipi que pateixin violències masclistes, incloses les agressions sexuals.

Cinquè.- Comprometre's a donar formació específica en no discriminació i prevenció de les violències masclistes als i les professionals del seu municipi que ofereixen serveis de suport a les dones.

Sisè.- Establir, des dels ajuntaments, protocols de barris i pobles lliures de violència masclista.

Setè.- Impartir formació sobre violències masclistes i sexuals, a la joventut i al teixit associatiu, per bé que siguin agents actives d'aquesta transformació social.

Vuitè.- Adherir-se a la Declaració del Parlament de Catalunya en defensa de la integritat de les dones de 4 de maig del 2018.

Novè.- Donar compte de l'aprovació de la Moció al Parlament de Catalunya, al Congrés dels Diputats i a la Plataforma Contra les Violències de Gènere.”

Votació: aprovada per unanimitat.